

Brusel 1. února 2017
(OR. en)

5478/17

**Interinstitucionální spis:
2012/0193(COD)**

**DROIPEN 6
JAI 54
GAF 5
FIN 31
CADREFIN 6
FISC 23
CODEC 76**

POZNÁMKA K BODU „A“

Odesílatel: Předsednictví

Příjemce: Rada

Č. předchozího
dokumentu: 5434/17

Předmět: Návrh směrnice o boji vedeném trestněprávní cestou proti podvodům
poškozujícím finanční zájmy Unie
– politická dohoda

1. Dne 12. července 2012 předložila Komise návrh¹ směrnice o ochraně finančních zájmů Unie trestněprávní cestou.
2. Cílem tohoto návrhu směrnice je zavést nezbytná opatření k zajištění účinné, úměrné a odrazující ochrany finančních zájmů Unie trestněprávní cestou.
3. Rada se dne 6. června 2013 dohodla na obecném přístupu k návrhu směrnice², čímž předsednictví udělila mandát k jednání za účelem zahájení trialogů s Evropským parlamentem.
4. Evropský parlament přijal dne 16. dubna 2014 k návrhu směrnice postoj v prvním čtení³.

¹ Dokument 12683/12.

² Dokument 10729/13.

³ Dokument 9024/14.

5. Po sedmi zasedáních dialogu, která se konala mezi roky 2014 a 2016, dosáhlo předsednictví a zástupci Evropského parlamentu za pomoci Komise dne 30. listopadu 2016 dohody ohledně celkového kompromisního znění, jež je uvedeno v příloze.
6. Výbor pro rozpočtovou kontrolu (CONT) a Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci (LIBE) Evropského parlamentu hlasovaly na společném zasedání dne 12. ledna 2017 o návrhu směrnice v podobě vzešlé z interinstitucionálních jednání a znění tohoto návrhu schválily. Předsedové uvedených výborů, Inge Gräßleová a Claude Moraes, zaslali dopis předsedovi Výboru stálých zástupců, v němž uvedli, že pokud bude toto znění formálně předáno Evropskému parlamentu jako postoj Rady v prvním čtení k tomuto legislativnímu návrhu, doporučí členům výborů CONT a LIBE a následně plenárnímu zasedání, aby byl postoj Rady v prvním čtení přijat beze změn ve druhém čtení Parlamentu, s výhradou ověření právníky-lingvisty obou orgánů.
7. Výbor stálých zástupců na zasedání dne 25. ledna 2017 doporučil Radě, aby dosáhla politické dohody na znění směrnice uvedeném v příloze této poznámky. Kyperská, německá, maďarská, irská, maltská a polská delegace přitom prohlásily, že stávající kompromisní znění nepodporují.
8. Rada se tak vyzývá, aby dosáhla politické dohody na znění směrnice uvedeném v příloze této poznámky.

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o boji vedeném trestněprávní cestou proti podvodům poškozujícím finanční zájmy Unie

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 83 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského účetního dvora⁴,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ochrana finančních zájmů Unie se nevztahuje pouze na správu rozpočtových prostředků, ale týká se všech opatření, jež poškozují nebo mohou poškodit její aktiva, a opatření členských států, pokud mají význam pro politiky Unie.

⁴ Úř. věst. C , , s. .

- (2) Úmluva o ochraně finančních zájmů Evropských společenství ze dne 26. července 1995⁵ včetně protokolů k této úmluvě z 27. září 1996⁶, 29. listopadu 1996⁷ a 19. června 1997⁸ (dále jen „úmluva“) stanoví minimální pravidla týkající se vymezení trestných činů a sankcí v oblasti podvodů poškozujících finanční zájmy Unie. Úmluva byla vypracována členskými státy, které konstatovaly, že podvody poškozující příjmy a výdaje Unie se v mnoha případech neomezují pouze na jednu zemi a jsou často páchany organizovanými kriminálními sítěmi; již v této úmluvě proto bylo uznáno, že v zájmu ochrany finančních zájmů Unie je zapotřebí trestně stíhat podvodné jednání, které tyto zájmy poškozují. Ve stejné době bylo přijato také nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95⁹. Toto nařízení stanoví obecná pravidla týkající se stejnorodých kontrol a správních opatření a sankcí postihujících nesrovnalosti s ohledem na právo Unie a zároveň odkazuje na odvětvové předpisy v této oblasti, na podvodná jednání definovaná v úmluvě a na použití trestního práva a trestního řízení členských států.
- (3) Aby se zajistilo provádění politiky Unie v oblasti ochrany finančních zájmů Unie, na niž se vztahují harmonizační opatření, jako například nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95, je nezbytné pokračovat ve sbližování trestněprávních předpisů členských států prostřednictvím doplňování správní a občanskoprávní ochrany u nejzávažnějších typů jednání souvisejícího s podvody v této oblasti a zároveň předcházet rozporům v těchto oblastech práva i mezi nimi.

⁵ Úř. věst. C 316, 27.11.1995, s. 48.

⁶ Úř. věst. C 313, 23.10.1996, s. 1.

⁷ Úř. věst. C 151, 20.5.1997, s. 1.

⁸ Úř. věst. C 221, 19.7.1997, s. 11.

⁹ Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství (Úř. věst. L 312, 23.12.1995, s. 1).

- (4) Ochrana finančních zájmů Unie si vyžaduje společnou definici podvodů, které spadají do oblasti působnosti této směrnice a zahrnují podvodné jednání poškozující výdaje, příjmy a aktiva souhrnného rozpočtu Evropské unie (dále jen „rozpočet Unie“) včetně finančních operací, jako jsou výpůjční a úvěrové činnosti. Pojem „závažné trestné činy proti společnému systému DPH“, jak je zaveden ve směrnici Rady 2006/112/ES, označuje nejzávažnější formy podvodů v oblasti DPH, zejména kolotočové podvody, podvody na bázi chybějícího obchodníka a podvody s DPH páchané v rámci zločinného spolčení, které představují vážnou hrozbu pro společný systém DPH, a tudíž i pro rozpočet Unie. Trestné činy proti společnému systému DPH by měly být považovány za závažné, pokud se týkají území dvou nebo více členských států Unie a jsou výsledkem podvodného systému, přičemž tyto trestné činy jsou páchany strukturovaným způsobem s cílem získat neoprávněnou výhodu ze společného systému DPH a celková škoda těmito trestnými činy způsobená převyšuje prahovou hodnotu 10 milionů EUR. Pojem „celková škoda“ označuje odhadovanou škodu z hlediska finančních zájmů dotčených členských států i Unie, která je výsledkem celého podvodného systému. Úroky[...] či penále se nezapočítávají. Cílem této směrnice je přispět k úsilí v boji proti těmto trestným činům.
- (4a) Plní-li Komise rozpočet v rámci sdíleného nebo nepřímého řízení, může úkoly souvisejícími s plněním rozpočtu pověřit členské státy nebo je svěřit agenturám nebo subjektům zřízeným podle Smluv nebo některým jiným subjektům a osobám. Ve všech těchto případech by finanční zájmy Unie měly požívat stejné úrovně ochrany jako při přímém řízení Komisí.
- (4b) Pro účely této směrnice je výdajem souvisejícím se zadáváním zakázek jakýkoli výdaj, který souvisí s veřejnými zakázkami podle čl. 101 odst. 1 nařízení č. 966/2012¹⁰, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie.

¹⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, EURATOM) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie a kterým se zrušuje nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, 20.10.2012, s. 1).

- (5) Právní předpisy Unie vztahující se na praní peněz jsou plně použitelné na praní výnosů z trestných činů uvedených v této směrnici. Odkaz na tyto právní předpisy by měl zajistit, že režim sankcí zavedený touto směrnicí bude použitelný na všechny závažné případy trestných činů poškozujících finanční zájmy Unie.
- (6) Korupce představuje pro finanční zájmy Unie obzvláště závažnou hrozbu, která v mnoha případech může také souviset s podvodným jednáním. Jelikož každá úřední osoba má povinnost při uplatňování vlastního úsudku a jednání dle vlastního uvážení postupovat nestranně, mělo by poskytování úplatků za účelem ovlivnění úsudku veřejné osoby nebo jejího jednání dle vlastního uvážení a přijímání těchto úplatků spadat do definice korupce bez ohledu na právní předpisy země nebo mezinárodní organizace dané úřední osoby.
- (7) Finanční zájmy Unie mohou být ohroženy jistými druhy jednání úřední osoby, které je správa finančních prostředků nebo aktiv svěřena, ať už za ni odpovídá, nebo vykonává dohledovou funkci, kdy je jejich cílem zneužít finanční prostředky nebo aktiva v rozporu se zamýšleným účelem, což vede k poškození finančních zájmů Unie. Je proto třeba zavést přesnou definici trestných činů pokrývající uvedené jednání.
- (8) Pokud jde o trestné činy pasivní korupce a zneužití, je nutné začlenit definici úředních osob, která se bude vztahovat na všechny příslušné úředníky působící ve veřejné službě v Unii, v členských státech nebo ve třetích zemích. Na správě finančních prostředků Unie se stále více podílejí soukromé osoby. Aby se zajistila odpovídající ochrana finančních prostředků Unie před korupcí a zneužitím, musí se tedy definice „úřední osoby“ vztahovat také na osoby, které sice ve veřejné službě nepůsobí, ale jsou pověřeny podobnými úkoly veřejné služby ve vztahu k finančním prostředkům Unie a tyto úkoly vykonávají, jako například smluvní strany podílející se na správě takových finančních prostředků.
- (9) Se všemi znaky skutkové podstaty trestných činů stanovených v této směrnicí musí být spojen pojem úmyslu. Úmysl při jednání nebo opomenutí lze odvodit z objektivních skutkových okolností. Tato směrnice se nevztahuje na trestné činy spáchané fyzickými osobami, které nevyžadují úmysl.

- (10) Tato směrnice neukládá členským státům povinnost stanovit sankce spočívající v trestu odnětí svobody pro pachatele jiných než závažných trestných činů v případech, v nichž vnitrostátní právo předpokládá úmysl.
- (11) Některé trestné činy poškozující finanční zájmy Unie v praxi často úzce souvisí s trestnými činy, na něž se vztahuje čl. 83 odst. 1 Smlouvy a právní předpisy Unie vycházející z tohoto článku. Při formulování předkládaných ustanovení je tudíž třeba zajistit soulad mezi uvedenými právními předpisy a touto směrnicí.
- (12) Právnícké osoby by měly být odpovědné za trestné činy vymezené touto směrnicí a spáchané jejich jménem v míře, v jaké mohou být jejich jednáním poškozeny nebo ohroženy finanční zájmy Unie.
- (13) Aby byla v celé Unii zajištěna rovnocenná ochrana finančních zájmů Unie prostřednictvím opatření s odstrašujícím účinkem, měly by členské státy pro trestné činy vymezené v této směrnici dále stanovit určité druhy sankcí a jejich výši. Výše sankcí by neměla překračovat míru, která je pro tyto trestné činy přiměřená.
- (14) Jelikož tato směrnice stanoví minimální pravidla, členské státy mohou přijmout nebo zachovat přísnější pravidla týkající se trestných činů poškozujících finanční zájmy Unie.
- (15) Touto směrnicí není dotčeno řádné a účinné uplatňování disciplinárních opatření nebo sankcí jiné než trestněprávní povahy. Při výměře trestu za trestný čin vymezený podle této směrnice lze zohlednit sankce jiného charakteru, které nejsou rovnocenné trestněprávním sankcím a které již byly dotčeny osobě uloženy za stejné jednání. U ostatních sankcí by měla být plně respektována zásada *ne bis in idem*. Tato směrnice nekriminalizuje jednání, které není rovněž předmětem disciplinárních sankcí nebo jiných opatření týkajících se porušení úředních povinností, pokud lze na dotčenou osobu takové disciplinární sankce nebo jiná opatření uplatnit.

- (16) Sankce pro fyzické osoby by měly v určitých případech stanovit trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně čtyř let. Měly by být zahrnuty přinejmenším případy, v nichž byla způsobena značná škoda nebo získána značná výhoda, přičemž škoda nebo výhoda by měla být považována za značnou, pokud převyšuje 100 000 EUR. Členské státy, v jejichž právním systému právní předpisy prahovou hodnotu značné škody nebo výhody jako základ pro trest s horní hranicí trestní sazby výslovně nestanoví, by měly zajistit, aby jejich soudy při stanovování sankcí za trestné činy podvodu a trestné činy v souvislosti s podvody vzaly výši škody nebo výhody náležitě v úvahu. Směrnice nebrání členským státům v tom, aby stanovily jiné prvky naznačující závažnou povahu trestného činu, například, je-li škoda nebo výhoda potenciální, avšak velmi značná. V případě trestných činů proti společnému systému DPH však prahová hodnota, nad níž by měl být trestný čin považován za závažný, činí v souladu se směrnicí 10 milionů EUR.

Zavedení minimální výše maximálních sankcí odnětí svobody je nutné proto, aby se rovnocenná ochrana finančních zájmů Unie zaručila v celé Unii. Tyto sankce budou mít na potenciální pachatele trestných činů silný odstrašující účinek v celé Unii.

- (17) Členské státy by měly zajistit, že pokud byl trestný čin spáchán v rámci zločinného spolčení ve smyslu rámcového rozhodnutí Rady 2008/841/SVV¹¹, mělo by to být v souladu s platnými předpisy stanovenými jejich právními systémy považováno za přitěžující okolnost. Měly by zajistit, aby soudcům byla tato přitěžující okolnost k dispozici a aby k ní soudci mohli při vyměřování trestu pro pachatele trestných činů přihlížet, ačkoli soudci nemají povinnost tyto přitěžující okolnosti uplatňovat. Členské státy nemají povinnost přitěžující okolnosti stanovovat v případě, že trestné činy ve smyslu rámcového rozhodnutí Rady 2008/841 jsou podle vnitrostátního práva považovány za samostatné trestné činy a mohou vést k přísnějším sankcím.

¹¹ Úř. věst. L 300, 11.11.2008, s. 42.

- (18) Zejména vzhledem k mobilitě pachatelů a výnosů z protiprávního jednání poškozujícího finanční zájmy Unie, jakož i z toho vyplývající složitosti přeshraničních vyšetřování by měly všechny členské státy určit svou soudní příslušnost, aby soudy mohly proti tomuto jednání bojovat. Členské státy by tak měly zajistit, aby se jejich soudní příslušnost vztahovala i na trestné činy spáchané prostřednictvím informačních a komunikačních technologií použitých z jejich území.
- (18a) Vzhledem k tomu, že u přeshraničních trestných činů spadajících do působnosti této směrnice může nastat příslušnost více soudů, měly by členské státy zajistit, aby při uplatňování vnitrostátního práva provádějícího tuto směrnici byla plně respektována zásada *ne bis in idem*.
- (19) Členské státy by měly stanovit předpisy týkající se promlčecí doby, aby proti tomuto protiprávnímu jednání poškozujícímu finanční zájmy Unie mohly bojovat. V případě trestných činů, jež lze postihovat trestem odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby ve výši nejméně čtyř let, by promlčecí doba měla činit alespoň pět let od okamžiku spáchání daného trestného činu. Tím nejsou dotčeny členské státy, které promlčecí lhůty pro vyšetřování, trestní stíhání a výkon nestanovují.

- (21) Aniž jsou dotčena pravidla v oblasti přeshraniční spolupráce a vzájemné právní pomoci v trestních věcech a další pravidla podle práva Unie, zejména podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013¹² o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF), je nutné upravit vhodným ustanovením spolupráci mezi členskými státy a Komisí, aby se zajistil účinný postup proti trestným činům, které vymezuje tato směrnice a které poškozují finanční zájmy Unie, mj. je nutné upravit vzájemnou výměnu informací mezi členskými státy a Komisí i poskytování technické a operativní pomoci Komise příslušným vnitrostátním orgánům, kterou mohou tyto orgány potřebovat k usnadnění koordinace svých vyšetřování.

Komise by v rámci této pomoci neměla být zapojena do vyšetřování nebo stíhání konkrétních případů trestné činnosti vedených vnitrostátními orgány. Účetní dvůr a auditoři pověřeni prováděním auditu rozpočtů orgánů, institucí a jiných subjektů by měli Evropskému úřadu pro boj proti podvodům a dalším příslušným orgánům oznámit všechny skutečnosti, které by mohly být podle této směrnice posouzeny jako trestný čin, a členské státy by měly zajistit, že vnitrostátní kontrolní orgány vymezené v článku 59 nařízení č. 966/2012¹³ budou v souladu s článkem 8 nařízení č. 883/2013 postupovat stejným způsobem.

- (22) Komise by měla Evropskému parlamentu a Radě podat zprávu o opatřeních přijatých členskými státy pro dosažení souladu s touto směrnicí. Zpráva může být případně doplněna o návrhy zohledňující další možný vývoj, zejména ohledně financování rozpočtu Unie.

¹² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. L 248, 18.9.2013, s. 1).

¹³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, EURATOM) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie a kterým se zrušuje nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1).

- (23) Tato směrnice by měla nahradit Úmluvu o ochraně finančních zájmů Evropských společenství ze dne 26. července 1995¹⁴ a protokoly k této úmluvě ze dne 27. září 1996¹⁵, 29. listopadu 1996¹⁶ a 19. června 1997¹⁷ ve vztahu k členským státům, které jsou touto směrnicí vázány.
- (23a) Pro účely uplatňování čl. 3 odst. 4 písm. d) směrnice 2015/849 by měl být odkaz na závažné podvody ohrožující finanční zájmy Unie, jak jsou vymezeny v čl. 1 odst. 1 a v čl. 2 odst. 1 Úmluvy o ochraně finančních zájmů Evropských společenství, vykládán jako podvody poškozující finanční zájmy Unie ve smyslu článku 3 a čl. 7 odst. 3 nebo v souvislosti s trestnými činy proti společnému systému DPH ve smyslu čl. 2 odst. 2 této směrnice.
- (24) Řádné provádění této směrnice členskými státy také obnáší zpracování osobních údajů příslušnými vnitrostátními orgány a jejich předávání mezi členskými státy na jedné straně a mezi příslušnými orgány Unie na straně druhé. Zpracování osobních údajů na vnitrostátní úrovni mezi příslušnými vnitrostátními orgány by mělo být upraveno na základě *acquis*. Výměna osobních údajů mezi členskými státy by měla splňovat požadavky rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV¹⁸. Pokud jsou osobní údaje zpracovávány orgány, institucemi a jinými subjekty Unie, mělo by být dodrženo nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001¹⁹, jakož i platné právní předpisy týkající se utajení soudního vyšetřování.

¹⁴ Úř. věst. C 316, 27.11.1995, s. 48.

¹⁵ Úř. věst. C 313, 23.10.1996, s. 1.

¹⁶ Úř. věst. C 151, 20.5.1997, s. 1.

¹⁷ Úř. věst. C 221, 19.7.1997, s. 11.

¹⁸ Rámcové rozhodnutí Rady 2008/977/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o ochraně osobních údajů zpracovávaných v rámci policejní a justiční spolupráce v trestních věcech (Úř. věst. L 350, 30.12.2008, s. 60).

¹⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů úřady a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

- (25) Zamýšlený odrazující účinek těchto trestněprávních sankcí si žádá zvláštní obezřetnost, pokud jde o dodržování základních práv. Tato směrnice respektuje základní práva a dodržuje zásady uznané zejména v Listině základních práv Evropské unie, především právo na svobodu a bezpečnost, na ochranu osobních údajů, právo svobodné volby povolání a právo pracovat, svobodu podnikání, právo na vlastnictví, právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces, presumpci neviny a právo na obhajobu, zásady zákonnosti a přiměřenosti trestných činů a sankcí a právo nebýt dvakrát trestně stíhán nebo trestán za stejný trestný čin (*ne bis in idem*). Tato směrnice má zajistit plné dodržování těchto práv a zásad a musí být prováděna v souladu s nimi.
- (25a) Členské státy by měly přijmout opatření nezbytná k zajištění urychleného zpětného získání neoprávněně vyplacených částek a k jejich převodu do rozpočtu Unie, aniž jsou dotčena příslušná unijní pravidla pro jednotlivá odvětví týkající se finančních oprav a zpětného získávání takových částek.
- (25b) Správní opatření a sankce hrají důležitou úlohu v ochraně finančních zájmů Unie. Tato směrnice neosvobozuje členské státy od povinnosti uplatňovat a vykonávat správní sankce a opatření Unie ve smyslu článků 4 a 5 nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95.

- (25c) Tato směrnice by měla uložit členským státům povinnost stanovit ve svých vnitrostátních právních předpisech trestní sankce za podvody a s nimi související trestné činy, jež poškozují finanční zájmy Unie a na něž se směrnice vztahuje. Tato směrnice by neměla zakládat povinnosti týkající se uplatňování těchto sankcí nebo jiného dostupného způsobu vymáhání práva na jednotlivé případy. Členské státy mohou v zásadě i nadále současně uplatňovat správní opatření a sankce v oblasti, na niž se směrnice vztahuje. Při uplatňování vnitrostátních právních předpisů, které provádějí tuto směrnici, by členské státy nicméně měly zajistit, aby ukládání trestních sankcí za trestné činy podle této směrnice a správních opatření a sankcí nevedlo k porušení Listiny základních práv.
- (25d) Touto směrnicí by neměly být dotčeny pravomoci členských států strukturovat a organizovat své daňové správy tak, jak považují za vhodné pro zajištění správného určení, vyměření a výběru daně z přidané hodnoty a pro účinné uplatňování právních předpisů v oblasti DPH.
- (26) Směrnice se použije, aniž jsou dotčena ustanovení o zrušení imunity obsažená ve Smlouvě, Protokolu o výsadách a imunitách Evropské unie, statutu Soudního dvora a příslušných prováděcích předpisech nebo v podobných ustanoveních ve vnitrostátnímu právu. Tyto výsady a imunity včetně respektování svobodného výkonu mandátu členů se při provádění této směrnice do vnitrostátního práva a při uplatňování vnitrostátního práva provádějícího tuto směrnici plně zohlední.
- (27) Touto směrnicí nejsou dotčena obecná pravidla a zásady vnitrostátního trestního práva týkající se uplatňování a výkonu trestů podle konkrétních okolností v každém jednotlivém případě.

- (28) Jelikož cíle této směrnice nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a naopak jej proto z důvodu rozsahu a účinků může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity podle článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (29) V souladu s článkem 3 a čl. 4a odst. 1 Protokolu (č. 21) o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, oznámilo Irsko své přání účastnit se přijímání a používání této směrnice.
- (30) V souladu s články 1 a 2 Protokolu (č. 21) o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného k Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, a aniž je dotčen článek 4 uvedeného protokolu, se Spojené království neúčastní přijímání této směrnice, a proto pro ně není závazná ani použitelná.
- (31) V souladu s články 1 a 2 Protokolu (č. 22) o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání této směrnice, a proto pro ně není závazná ani použitelná,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Hlava I: Předmět a definice

Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanoví minimální pravidla týkající se vymezení trestných činů a sankcí v oblasti boje proti podvodům a jinému protiprávnímu jednání poškozujícímu finanční zájmy Unie, a to s cílem účinně přispívat k silnější ochraně před trestnou činností, která tyto finanční zájmy poškozuje, v souladu s *acquis* Unie v této oblasti.

Článek 2

Definice finančních zájmů Unie a oblast působnosti směrnice

1. Pro účely této směrnice se „finančními zájmy Unie“ rozumí všechny příjmy, výdaje a aktiva, které jsou pokryty z následujících rozpočtů, z těchto rozpočtů pocházejí nebo do nich mají být odvedeny:
 - a) rozpočet Unie;
 - b) rozpočty orgánů, institucí a jiných subjektů zřízených podle Smluv nebo rozpočty, které jsou jimi přímo nebo nepřímo spravovány a kontrolovány.
2. V souvislosti s příjmy plynoucími z vlastních zdrojů odvozených z DPH se tato směrnice vztahuje pouze na případy závažných trestných činů proti společnému systému DPH. Pro účely této směrnice se trestné činy proti společnému systému DPH považují za závažné, pokud se úmyslné jednání nebo opomenutí podle čl. 3 písm. d) týká území dvou nebo více členských států Evropské unie a je spojeno s celkovou škodou nejméně 10 milionů EUR.
3. Touto směrnicí není dotčena struktura ani fungování daňových správ členských států.

Hlava II: Trestné činy v oblasti podvodů poškozujících finanční zájmy Unie

Článek 3

Podvody poškozující finanční zájmy Unie

Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby podvody poškozující finanční zájmy Unie byly považovány za trestný čin, pokud byly úmyslné. Pro účely této směrnice se *podvodem poškozujícím finanční zájmy Unie* rozumí:

- a) co se týče výdajů nesouvisejících se zadáváním zakázek, jakýkoliv čin nebo opomenutí v souvislosti s:
 - i) použitím nebo předložením nepravdivých, nesprávných nebo neúplných údajů nebo podkladů, které má za následek zneužití nebo neoprávněné zadržování prostředků nebo aktiv z rozpočtu Unie nebo rozpočtů spravovaných Unií nebo jejím jménem;
 - ii) neposkytnutím informace v rozporu se zvláštní povinností, které má stejný důsledek, nebo
 - iii) nesprávným použitím takových prostředků za jiným účelem, než pro který byly původně přiděleny;
- b) co se týče výdajů souvisejících se zadáváním zakázek, jakýkoliv čin nebo opomenutí v souvislosti s:
 - i) použitím nebo předložením nepravdivých, nesprávných nebo neúplných údajů nebo podkladů, které má za následek zneužití nebo neoprávněné zadržování prostředků nebo aktiv z rozpočtu Unie nebo rozpočtů spravovaných Unií nebo jejím jménem;
 - ii) neposkytnutím informace v rozporu se zvláštní povinností, které má stejný důsledek, nebo
 - iii) nesprávným použitím takových prostředků za jiným účelem, než pro který byly původně přiděleny, čímž dochází k poškození finančních zájmů Unie;

alespoň v případech, kdy je tento čin spáchán s cílem zajistit prostřednictvím poškození finančních zájmů Unie pachateli nebo jiné osobě neoprávněný zisk;

- c) co se týče příjmů jiných než plynoucích z vlastních zdrojů odvozených z DPH, jež jsou uvedeny pod písmenem d), jakýkoliv čin nebo opomenutí v souvislosti s:
- i) použitím nebo předložením nepravdivých, nesprávných nebo neúplných údajů nebo podkladů, které má za následek protiprávní snížení zdrojů rozpočtu Unie nebo rozpočtů spravovaných Uníí nebo jejím jménem;
 - ii) neposkytnutím informace v rozporu se zvláštní povinností, které má stejný důsledek;
 - iii) nesprávným použitím zákonně získané výhody, které má stejný důsledek;
- d) co se týče příjmů plynoucích z vlastních zdrojů odvozených z DPH, jakýkoliv čin nebo opomenutí v rámci přeshraničních podvodných systémů v souvislosti s:
- i) použitím nebo předložením nepravdivých, nesprávných nebo neúplných údajů nebo podkladů v souvislosti s DPH, které má za následek snížení zdrojů rozpočtu Unie;
 - ii) neposkytnutím informací v souvislosti s DPH v rozporu se zvláštní povinností, které má stejný důsledek;
 - iii) předložením správných údajů týkajících se DPH s cílem podvodně zatajit neodvedení daně nebo neoprávněně vytvořit nárok na vrácení DPH.

Článek 4

Trestné činy v souvislosti s podvody poškozujícími finanční zájmy Unie

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby praní peněz podle definice v čl. 1 bodě 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2015/849²⁰, které se také týká majetku pocházejícího z trestných činů, na něž se vztahuje tato směrnice, bylo považováno za trestný čin.
2. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby pasivní i aktivní korupce, pokud byla úmyslná, byla považována za trestný čin.
 - a) Pro účely této směrnice se pasivní korupcí rozumí jednání úřední osoby, která přímo nebo za pomoci prostředníka pro sebe nebo třetí stranu požaduje nebo získá výhodu jakéhokoliv druhu nebo přijme příslib takové výhody za to, že bude nebo nebude jednat v souladu se svými povinnostmi nebo při výkonu svých úkolů způsobem, který poškozuje nebo pravděpodobně poškodí finanční zájmy Unie;
 - b) pro účely této směrnice se aktivní korupcí rozumí jednání každého, kdo slíbí, nabídne nebo poskytne přímo nebo za pomoci prostředníka úřední osobě výhodu jakéhokoliv druhu určenou pro tuto úřední osobu nebo pro třetí stranu za to, že tato úřední osoba bude nebo nebude jednat v souladu se svými povinnostmi nebo při výkonu svých úkolů způsobem, který poškozuje nebo pravděpodobně poškodí finanční zájmy Unie.

²⁰ Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73.

3. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby zneužití, pokud bylo úmyslné, bylo považováno za trestný čin.

Pro účely této směrnice se zneužitím rozumí jednání kterékoli úřední osoby přímo nebo nepřímo pověřené správou finančních prostředků nebo aktiv, která přidělí nebo vyplatí prostředky nebo si присvojí nebo použije aktiva v rozporu s účelem, k němuž jsou určeny, a způsobem, který poškozuje finanční zájmy Unie.

4. Pro účely této směrnice se „úřední osobou“ rozumí:

- a) jakýkoli úředník „Unie“ nebo „státní“, včetně státního úředníka jiného členského státu a státního úředníka třetí země;

- i) úředníkem „Unie“ se rozumí:

jakákoli osoba, která je úředníkem nebo jiným smluvním zaměstnancem ve smyslu služebního řádu úředníků Evropské unie nebo pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie,

jakákoli osoba vyslaná k Evropské unii členským státem nebo veřejným nebo soukromým subjektem, která plní úkoly rovnocenné úkolům prováděným úředníky nebo ostatními zaměstnanci Unie.

Aniž jsou dotčena ustanovení o výsadách a imunitách obsažená v Protokolech č. 3 a 7 připojených ke Smlouvě o EU a Smlouvě o fungování EU, členové orgánů, institucí a jiných subjektů zřízených v souladu se Smlouvami a zaměstnanci takových subjektů jsou považováni za rovnocenné úředníkům Unie v rozsahu, v němž se na ně nevztahuje služební řád úředníků Evropské unie nebo pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropské unie;

ii) pojem „státní úředník“ je třeba chápat na základě odkazu na definici „úředníka“ nebo „úřední osoby“ ve vnitrostátních právních předpisech členského státu nebo třetí země, ve které dotčená osoba danou funkci zastává.

V případě řízení, které se týká úředníka členského státu nebo státního úředníka třetí země, ale bylo zahájeno jiným členským státem, je však členský stát, který trestní řízení zahájil, povinen použít definici „státního úředníka“ pouze do té míry, do které je slučitelné s jeho vnitrostátními právními předpisy.

Pojem „státní úředník“ zahrnuje všechny osoby zastávající výkonnou, správní nebo soudní funkci na celostátní, regionální nebo místní úrovni. Za rovnocenné státním úředníkům jsou považovány všechny osoby, které na celostátní, regionální nebo místní úrovni zastávají legislativní funkci;

- b) jakákoli jiná osoba, která je v členských státech nebo ve třetích zemích pověřená úkoly veřejné služby zahrnujícími správu finančních zájmů Unie nebo přijímání rozhodnutí týkajících se finančních zájmů Unie a která takové úkoly veřejné služby vykonává.

Hlava III: Obecná ustanovení týkající se trestných činů v oblasti[...] boje proti podvodům poškozujícím finanční zájmy Unie

Článek 5

Návod, pomoc, účastenství a pokus

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby navádění ke spáchání trestných činů uvedených v člancích 3 a 4, pomoc a účastenství při jejich páchaní byly postihovány jako trestný čin.
2. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby pokus o spáchání kteréhokoli z trestných činů uvedených v článku 3 a v čl. 4 odst. 3 byl postihován jako trestný čin.

Článek 6

Odpovědnost právnických osob

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění odpovědnosti právnických osob za trestné činy uvedené v člancích 3, 4 a 5, které v jejich prospěch spáchá jakákoli osoba jednající samostatně nebo jako člen orgánu dotyčné právnické osoby, jež v této právnické osobě působí ve vedoucím postavení na základě:
 - a) oprávnění zastupovat tuto právnickou osobu;
 - b) pravomoci přijímat jménem této právnické osoby rozhodnutí nebo
 - c) pravomoci vykonávat kontrolu v rámci této právnické osoby.

2. Členské státy dále přijmou nezbytná opatření k zajištění odpovědnosti právnických osob v případech, kdy nedostatek dohledu nebo kontroly ze strany osoby uvedené v odstavci 1 umožnil spáchání některého z trestných činů uvedených v člancích 3, 4 a 5 ve prospěch dané právnické osoby osobou podřízenou této osobě.
3. Odpovědnost právnické osoby podle odstavců 1 a 2 nevylučuje trestní stíhání fyzických osob, které jsou pachateli trestných činů uvedených v člancích 3 a 4 nebo jsou trestně odpovědné podle článku 5.
4. Pro účely této směrnice se „právnickou osobou“ rozumí každý subjekt, který má podle příslušné právní úpravy právní subjektivitu, s výjimkou států nebo veřejných subjektů při výkonu státní moci a s výjimkou veřejných mezinárodních organizací.

Článek 7

Sankce pro fyzické osoby

1. Pokud jde o fyzické osoby, členské státy zajistí, aby bylo možné trestné činy uvedené v člancích 3, 4 a 5 postihovat prostřednictvím účinných, přiměřených a odrazujících trestněprávních sankcí.
2. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby bylo možné postihovat trestné činy uvedené v člancích 3 a 4 nejprísnějším trestem zahrnujícím odnětí svobody.
3. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby bylo možné trestné činy uvedené v člancích 3 a 4 postihovat trestem odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně čtyř let v případech, kdy jsou spojeny se značnou škodou nebo výhodou. Škoda nebo výhoda plynoucí z trestných činů uvedených v čl. 3 písm. a), b) a c) a v článku 4 se považuje za značnou, pokud převyšuje 100 000 EUR. Škoda nebo výhoda plynoucí z trestných činů uvedených v čl. 3 písm. d) a podléhající čl. 2 odst. 2 se vždy považuje za značnou.

Členské státy mohou rovněž stanovit trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně čtyř let na základě jiných závažných okolností vymezených ve vnitrostátních právních předpisech.

4. V případě trestných činů uvedených v čl. 3 písm. a), b) a c) a v článku 4 a spojených se škodou nižší než 10 000 EUR a výhodou nižší než 10 000 EUR mohou členské státy stanovit jiné než trestněprávní sankce.
5. Odstavcem 1 není dotčen výkon disciplinárních pravomocí příslušnými orgány vůči úředním osobám.

Článek 8

Přítěžující okolnost

Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby spáchání trestného činu uvedeného v člancích 3, 4 nebo 5 v rámci zločinného spolčení ve smyslu rámcového rozhodnutí 2008/841 ze dne 24. října 2008 o boji proti organizované trestné činnosti bylo považováno za přítěžující okolnost.

Článek 9

Druhy minimálních sankcí pro právnické osoby

Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby právnické osoby odpovědné podle článku 6 podléhaly účinným, přiměřeným a odrazujícím sankcím, které zahrnují pokuty trestní nebo jiné povahy a mohou zahrnovat i jiné sankce, například:

- a) zbavení oprávnění pobírat veřejné výhody nebo podpory;
- b) dočasné nebo trvalé vyloučení z veřejných nabídkových řízení;
- c) dočasný nebo trvalý zákaz provozování obchodní činnosti;

- d) uložení soudního dohledu;
- e) zrušení rozhodnutím soudu;
- f) dočasné nebo trvalé uzavření provozoven použitých ke spáchání trestného činu.

Článek 10

Zajištění a konfiskace

Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby bylo možné zajistit a konfiskovat výnosy a nástroje z trestných činů uvedených v člancích 3, 4 a 5. Členské státy, které jsou vázány směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2014/42/EU²¹ o zajišťování a konfiskaci nástrojů a výnosů z trestné činnosti v Evropské unii, tak učiní v souladu s uvedenou směrnicí.

Článek 11

Soudní příslušnost

1. Každý členský stát[...] přijme nezbytná opatření ke stanovení své soudní příslušnosti ve vztahu k trestným činům uvedeným v člancích 3, 4 a 5,
 - a) pokud byl trestný čin spáchán zcela nebo zčásti na jeho území;
 - b) pokud je pachatel trestného činu jeho státním příslušníkem.
2. Každý členský stát přijme nezbytná opatření ke stanovení své soudní příslušnosti ve vztahu k trestným činům uvedeným v člancích 3, 4 a 5, pokud pachatel v době spáchání trestného činu podléhá služebnímu řádu nebo pracovnímu řádu ostatních zaměstnanců. Každý členský stát[...] může upustit od uplatňování pravidel o soudní příslušnosti stanovených v tomto odstavci, nebo je může uplatňovat pouze ve specifických případech nebo za specifických podmínek; o této skutečnosti vyrozumí Komisi.

²¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/42/EU o zajišťování a konfiskaci nástrojů a výnosů z trestné činnosti v Evropské unii (Úř. věst. L 127, 29.4.2014, s. 39).

3. Členský stát informuje Komisi, pokud se rozhodne rozšířit svou soudní příslušnost ve vztahu k trestným činům uvedeným v člancích 3, 4 a 5, které byly spáchány mimo jeho území, na případy, kdy:
 - a) pachatel trestného činu má obvyklé bydliště na jeho území;
 - b) trestný čin byl spáchán ve prospěch právnické osoby usazené na jeho území, nebo
 - c) pachatel je jedním z jeho úředníků, který jedná při výkonu svých služebních povinností.
4. V případě uvedeném v odst. 1 písm. b) přijmou členské státy nezbytná opatření k zajištění toho, aby jejich soudní příslušnost nebyla podřízena podmínce, že trestní stíhání může být zahájeno pouze na základě oznámení učiněného obětí v místě, kde byl trestný čin spáchán, nebo na základě oznámení ze strany státu, na jehož území byl trestný čin spáchán.

Článek 12

Promlčení trestných činů poškozujících finanční zájmy Unie

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření ke stanovení promlčecí lhůty zajišťující, aby trestné činy uvedené v člancích 3, 4 a 5 mohly být předmětem vyšetřování, trestního stíhání, soudního řízení a vydání soudního rozhodnutí po dostatečně dlouhou dobu po jejich spáchání, tak aby tyto trestné činy mohly být účinně postihovány.
2. V případě trestných činů uvedených v člancích 3, 4 a 5, jež lze postihovat trestem odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby ve výši nejméně čtyř let, členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby tyto trestné činy mohly být předmětem vyšetřování, trestního stíhání, soudního řízení a vydání soudního rozhodnutí po dobu alespoň pěti let od okamžiku jejich spáchání.
3. Odchylně od odstavce 2 mohou členské státy stanovit promlčecí dobu kratší než pět let, nejméně však tři roky, pokud zajistí, že tuto promlčecí dobu lze na základě stanovených úkonů přerušit nebo pozastavit.

4. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby umožnily výkon:
- a) trestu odnětí svobody ve výši nad jeden rok, nebo
 - b) trestu odnětí svobody v případě trestného činu, který lze postihnout trestem odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně čtyř let,
- uloženého za trestné činy uvedené v člancích 3, 4 a 5 na základě pravomocného odsuzujícího rozsudku, a to po dobu nejméně pěti let ode dne vynesení daného pravomocného odsuzujícího rozsudku. Tato doba může zahrnovat prodloužení promlčecí lhůty v důsledku jejího přerušení nebo pozastavení.

Článek 13

Zpětné získání finančních prostředků

Touto směrnicí není dotčeno zpětné získání

- i) na úrovni EU: finančních prostředků neoprávněně vyplacených v souvislosti se spácháním trestných činů uvedených v čl. 3 odst. 1 písm. a), b) a c) a člancích 4 a 5;
- ii) na vnitrostátní úrovni: jakékoli neuhrazené DPH v souvislosti se spácháním trestných činů uvedených v čl. 3 odst. 1 písm. d) a člancích 4 a 5.

Článek 14

Součinnost s jinými platnými právními předpisy Unie

Touto směrnicí není dotčeno použití správních opatření, sankcí a pokut podle práva Unie, především těch, které jsou uvedeny v člancích 4 a 5 nařízení č. 2988/95, nebo podle vnitrostátních právních předpisů přijatých v souladu s konkrétní povinností stanovenou právem Unie. Členské státy zajistí, aby trestní stíhání zahájené na základě vnitrostátních předpisů, jimiž se provádí tato směrnice, nepatříčně neohrožovalo řádné a účinné použití správních opatření, sankcí a pokut, které nejsou rovnocenné trestněprávním sankcím a které stanoví právo Unie nebo vnitrostátní prováděcí předpisy.

Hlava IV: Závěrečná ustanovení

Článek 15

Spolupráce mezi členskými státy a Evropskou komisí (Evropským úřadem pro boj proti podvodům)

1. Aniž jsou dotčena pravidla v oblasti přeshraniční spolupráce a vzájemné právní pomoci v trestních věcech, členské státy, Eurojust, Úřad evropského veřejného žalobce a Komise v rámci svých příslušných pravomocí spolupracují v boji proti trestným činům uvedeným v člancích 3, 4 a 5. Za tímto účelem Komise a případně Eurojust poskytují technickou a operativní pomoc, kterou příslušné vnitrostátní orgány mohou potřebovat k usnadnění koordinace svých vyšetřování.
2. Příslušné orgány členských států si mohou v rámci svých pravomocí vyměňovat s Komisí informace, aby se usnadnilo zjišťování faktů a zajistil se účinný postup proti trestným činům uvedeným v člancích 3, 4 a 5. Komise a příslušné vnitrostátní orgány zohlední u každého jednotlivého případu požadavky na utajení a pravidla ochrany údajů. Aniž jdou dotčeny vnitrostátní právní předpisy týkající se přístupu k informacím, mohou členské státy při předkládání informací Komisi za tímto účelem stanovit zvláštní podmínky pro použití těchto informací Komisí nebo jiným členským státem, kterému mohou být tyto informace dále poskytnuty.
- 2a. Účetní dvůr a auditoři pověřeni prováděním auditu rozpočtů orgánů, institucí a jiných subjektů zřízených podle Smluv nebo rozpočtů spravovaných a kontrolovaných příslušnými orgány oznámí Evropskému úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) a jiným příslušným orgánům všechny skutečnosti, o nichž se při výkonu své činnosti dozvěděli a které by bylo možné posuzovat jako trestné činy uvedené v člancích 3, 4 a 5. Členské státy zajistí, aby stejným způsobem postupovaly i vnitrostátní kontrolní orgány.

Článek 16

Nahrazení Úmluvy o ochraně finančních zájmů Evropských společenství

Úmluva o ochraně finančních zájmů Evropských společenství ze dne 26. července 1995 a protokoly k této úmluvě ze dne 27. září 1996, 29. listopadu 1996 a 19. června 1997 (dále jen „úmluva“) se v případě členských států, které jsou touto směrnicí vázány, nahrazují s účinkem od [datum použití podle čl. 17 odst. 1 druhého pododstavce]. Odkazy na úmluvu se v případě členských států, které jsou vázány touto směrnicí, považují za odkazy na tuto směrnici.

Článek 17

Provedení

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do [dvou let od jejího přijetí]. Znění těchto opatření neprodleně sdělí Komisi.

Použijí tato opatření ode dne

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu a znění prohlášení si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 18

Podávání zpráv a hodnocení

1. Do [24 měsíců po uplynutí lhůty pro provedení této směrnice] předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu, ve které zhodnotí, do jaké míry členské státy přijaly opatření nezbytná k dosažení souladu s touto směrnicí.
2. Aniž jsou dotčeny povinnosti podávat zprávy stanovené v jiných právních předpisech Unie, zašlou členské státy Komisi každý rok tyto statistiky týkající se trestných činů uvedených v článcích 3 až 5, pokud jsou v dotyčném členském státě k dispozici na centrální úrovni:
 - a) počet zahájených trestních stíhání, počet zastavených trestních stíhání, počet zproštění obžaloby, počet stíhání, u nichž byl vynesena odsuzující rozsudek, a počet probíhajících trestních stíhání;
 - b) částky získané zpět na základě trestních stíhání a odhadované škody.
3. Do [60 měsíců po uplynutí lhůty pro provedení této směrnice] předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu, ve které zhodnotí dopad vnitrostátních právních předpisů provádějících tuto směrnici na předcházení podvodům poškozujícím finanční zájmy Unie. Komise přihlédne ke zprávám podle odstavců 1 a 2 tohoto článku.

Do 36 měsíců po uplynutí lhůty pro provedení této směrnice a na základě údajů získaných od členských států Komise s ohledem na obecný cíl posílit ochranu finančních zájmů Unie posoudí, zda

- práh stanovený v čl. 2 odst. 2 je přiměřený,
- ustanovení o promlčení uvedená v článku 12 jsou dostatečně účinná,
- tato směrnice účinně řeší případy podvodu při zadávání veřejných zakázek,

a podá zprávy Evropskému parlamentu a Radě.

Ke zprávám uvedeným v tomto odstavci je případně přiložen legislativní návrh, který může obsahovat konkrétní ustanovení týkající se podvodu při zadávání veřejných zakázek.

Článek 19

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 20

Určení

Tato směrnice je určena členským státům v souladu se Smlouvami.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament

předseda

Za Radu

předseda nebo předsedkyně
